ISSN 1896-6110

DOBRA NOWINA

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSTUSA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH

XXV NIEDZIELA ZWYKŁA 21.09.2025 - NUMER 37/2025(1282)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

EWANGELIA Łk 16,1-13

Jezus powiedział do swoich uczniów: ”Pewien bogaty człowiek miał rządcę, którego oskarżono przed nim, że trwoni jego majątek. Przywołał go do siebie i rzekł mu: „Cóż to słyszę o tobie? Zdaj sprawę z twego zarządu, bo już nie będziesz mógł być rządcą”. Na to rządca rzekł sam do siebie: „Co ja pocznę, skoro mój pan pozbawia mię zarządu? Kopać nie mogę, żebrać się wstydzę. Wiem, co uczynię, żeby mię ludzie przyjęli do swoich domów, gdy będę usunięty z zarządu”. Przywołał więc do siebie każdego z dłużników swego pana i zapytał pierwszego: „Ile jesteś winien mojemu panu?”. Ten odpowiedział: „Sto beczek oliwy”. On mu rzekł: „Weź swoje zobowiązanie, siadaj prędko i napisz: pięćdziesiąt”. Następnie pytał drugiego: „A ty, ile jesteś winien?”. Ten odrzekł: „Sto korcy pszenicy”. Mówi mu: „Weź swoje zobowiązanie i napisz: osiemdziesiąt”. Pan pochwalił nieuczciwego rządcę, że roztropnie postąpił. Bo synowie tego świata roztropniejsi są w stosunkach z ludźmi podobnymi sobie niż synowie ś3wiatła. Ja także wam powiadam: „Zyskujcie sobie przyjaciół niegodziwą mamoną, aby gdy wszystko się skończy, przyjęto was do wiecznych przybytków. Kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny; a kto w drobnej rzeczy jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy będzie. Jeśli więc w zarządzie niegodziwą mamoną nie okazaliście się wierni, prawdziwe dobro kto wam powierzy? Jeśli w zarządzie cudzym dobrem nie okazaliście się wierni, kto wam da wasze? Żaden sługa nie może dwom panom służyć. Gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z tamtym będzie trzymał, a tym wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie”.

Komentarz Dobrej Nowiny

Przypowieść o nieuczciwym rządcy należy do najbardziej intrygujących i kontrowersyjnych nauk Jezusa. Na pierwszy rzut oka zaskakuje, że chwali on postać, która oszukuje swojego pana. Ale sedno przypowieści nie leży w aprobacie dla nieuczciwości, lecz w pochwałach dla roztropności i przewidywania. Rządca, choć winny marnotrawstwa, w obliczu grożącej mu utraty pozycji, działa szybko i zdecydowanie, by zabezpieczyć sobie przyszłość. Jezus wskazuje, że „synowie tego świata są roztropniejsi w stosunkach z ludźmi podobnymi sobie niż synowie światłości”. To gorzka obserwacja: ludzie często wykazują więcej determinacji i sprytu w sprawach doczesnych niż w trosce o życie wieczne. Chrystus zachęca nas do podobnej zapobiegliwości, ale nie dla własnej korzyści materialnej – lecz dla dobra duchowego, dla życia wiecznego. Kluczem do zrozumienia przypowieści jest zdanie: „Zyskujcie sobie przyjaciół niegodziwą mamoną, aby gdy się skończy, przyjęto was do wiecznych przybytków”. Pieniądze same w sobie nie są złe – ich wartość moralna zależy od sposobu użycia. Mamona, nawet jeśli „niegodziwa”, może stać się narzędziem dobra, jeśli prowadzi do miłosierdzia, pomocy ubogim, budowania wspólnoty i sprawiedliwości. Zwieńczenie tej perykopy stanowi jasne przesłanie: „Nie możecie służyć Bogu i Mamonie”. To wezwanie do wyboru. Chrześcijanin nie może prowadzić życia rozdwojonego, gdzie Bóg i pieniądz mają równą władzę nad sercem. Wierność w rzeczach małych staje się miarą gotowości do przyjęcia rzeczy wielkich – duchowych darów, odpowiedzialności i zaufania ze strony Boga.

ZAKON ŚWIĘTEGO BENEDYKTA

Ordo SanctiBenedicti

Dewizą Benedyktynów jest: *Ora et labora; Pax.*

Zakon Świętego Benedykta, zwany Benedyktynami, jest zakonem katolickim, założonym w roku 529 przez św. Benedykta z Nursji. Jest jednym z najstarszych zakonów. Dzieli się na gałęzie: męska – mnichów, żeńską – mniszek i laikat – oblatów, wiernych świeckich obojga płci, zrzeszonych przy opactwach benedyktyńskich i żyjących według Reguły Świętego Benedykta w świecie.

Słynne motto zakonu to: *Ora et labora*(Módl się i pracuj), a hasłem przewodnim jest: *Ordo et pax*(Ład i pokój), oraz *Aby we wszystkim Bóg był uwielbiony – Ut in omnibus glorificetur Deus.*

Kim był Św. Benedykt? Urodził się w 480 roku w Nursji, zmarł 21 marca 543 albo 547 roku w Monte Cassino. Był włoskim mnichem, eremitą opatem. Jemu przypisuje się utworzenie Reguły Benedyktyńskiej. Jest jednym z *ojców Kościoła*, głównym patronem Europy, uważany za duchowego ojca zakonów Zachodu. Jest świętym Kościołów katolickiego, starokatolickiego, anglikańskiego, luterańskiego oraz ormiańskiego i prawosławnego.

Św. Benedykt pochodził z bardzo religijnej i zamożnej rodziny. Był bliźniakiem ze Scholastyką późniejszą mniszką. Kształcił się w Rzymie studiując sztuki wyzwolenia, które porzucił z obawy o popadnięcie w rozwiązłe życie. Po okresie życia w okołorzymskich wioskach, zatrzymał się w Subiaco i w Kościele św. Piotra w Effide. Ponownie uciekł na pustkowie, nad sztuczne jezioro, gdzie poznał eremitę Romana z Subiaco. Roman przekazał Benedyktowi habit, a ten zamieszkał przez 3 lata w grocie i głosił pasterzom Ewangelię. Kiedy w pobliskim klasztorze zmarł opat, mnisi z tego klasztoru zaproponowali Benedyktowi by został przełożonym. Początkowo się opierał, kiedy jednak się zgodził wprowadził surową regułę zakonną z którą nie chcieli się zgodzić miejscowi mnisi. Podjęli próbę otrucia Benedykta, podając mu otrute wino. Kiedy Benedykt odmówił modlitwę nad czarą z winem, ona się rozpadła.

Benedykt wybaczył mnichom, zrezygnował z opactwa i wrócił do groty. Będąc w odosobnieniu, nawiedzali go nowi uczniowie dla których wybudował 12 klasztorów w których było po 12 mnichów. W pobliżu mieszkający kapłan Florencjusz, był przeciwny Benedyktowi i próbował go otruć i zniesławić. Ok. 530 roku, Benedykt opuścił Subiaco i udał się na górę gdzie znajdowało się miasteczko Cassino. Po zniszczeniu ołtarza Apolla i podpaleniu tamtejszych gajów, wybudował kościół św. Marcina z Tours. Po pewnym czasie powstał tam drugi kościół pod wezwaniem Jana Chrzciciela. Nie wiadomym jest, czy kiedykolwiek przyjął sakrament święceń, czy przestrzegał reguły zakonnej jako świecki. Tam na Monte Cassino ewangelizował pobliskich wieśniaków i zajął się spisywaniem własnej reguły. Papież Grzegorz I, w *Dialogach* przypisuje Benedyktowi liczne uzdrowienia, wskrzeszenia zmarłych i wypędzenie złych duchów. Ponadto Benedykt przewidział zniszczenie Rzymu, zburzenie własnego klasztoru, swoje późniejsze kontakty z siostrą i własną śmierć. Na 6 dni przed śmiercią poprosił uczniów by otworzyli jego grobowiec. W ciągu kilku dni dostał silnej gorączki a jego stan się pogarszał. Zmarł 21 marca 543 lub 547 roku po przyjęciu Eucharystii i krótkiej modlitwie. Został pochowany wraz ze swoją siostrą Scholastyką w oratorium Kościoła św. Jana Chrzciciela. Relikwie Jego kilkakrotnie przenoszone, zostały wywiezione w końcu 11 lipca do Fluery we Francji na przełomie VII i VIII wieku.

W 1964 roku w trakcie II soboru watykańskiego, Papież Paweł VI ogłosił Św. Benedykta patronem Europy łączącego w swojej regule tradycje Wschodu i Zachodu. Tradycją nadano mu tytuł patriarchy monastycyzmu Zachodu. Jest patronem: wielu zakonów, architektów, górników, rolników, inżynierów, nauczycieli, speleologów, uczniów i wydawców.

Święto liturgiczne w kościołach katolickim, anglikańskim i ewangelicznym jest obchodzone 11 lipca, a uroczystość u benedyktynów, cystersów i trapistów jest obchodzona w dzień śmierci Benedykta 21 marca. Idea życia monastycznego wg Benedykta, utrwaliła się nie tylko w zakonie benedyktynów, ale także w innych zakonach jak: celestynów, cystersów, humiliatów, kamedułów, kartuzów, norbertanów, sylwestrynów, trapistów i wallombrozjanów i innych.

Święty Benedykt odkrył, że filarem ludzkiej aktywności i przedsiębiorczości jest dobra organizacja pracy. W regule wprowadził **ścisły podział dnia, w którym**

osiem godzin przeznaczonych jest na pracę, wiele godzin na modlitwę i medytację oraz czytanie Pisma Świętego, a resztę czasu na odpoczynek.
Reguła św. Benedykta stanowi podstawę istoty zakonu benedyktynów. W prologu Benedykt pisze cytat:"*Słuchaj, synu, nauk mistrza i nakłoń [ku nim] ucho swego serca. Napomnienia łaskawego ojca przyjmuj chętnie i wypełniaj skutecznie, abyś przez trud posłuszeństwa powrócił do Tego, od którego odszedłeś przez gnuśność nieposłuszeństwa.Do ciebie więc kieruję teraz moje słowa, kimkolwiek jesteś ty, co wyrzekasz się własnych chęci, a chcąc służyć pod rozkazami Chrystusa Pana, prawdziwego Króla, przywdziewasz potężną i świętą zbroję posłuszeństwa".*
Cała Reguła jest bardzo obszerna i obejmuje cały obszar życia mnichów i oblatów. Poza prologiem zawiera 73 rozdziały szeroko opisujące całe życie mnichów.Mnisi ślubują: stałość, obyczaje monastyczne i posłuszeństwo wobec Reguły. Benedyktyni przyczynili się do rozwoju kultury europejskiej, prowadzą słynne szkoły i zajmują się ogrodnictwem i zielarstwem. Zapoczątkowali zwyczaje mszy gregoriańskich, chorału gregoriańskiego, pielęgnują piękno liturgii jako Służby Bożej i najważniejszej czynności Kościoła. Przyczynili się do apostolstwa świeckich w Kościele poprzez instytucję oblatów benedyktyńskich, którzy stali się pierwowzorem dla późniejszych świeckich „trzecich zakonów". Nadal produkują na bazie własnej recepty likier z 40 ziół, zwany benedyktynką.

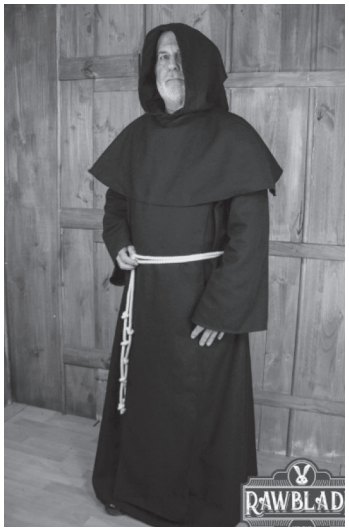

Historia tego zakonu jest tak ciekawa i obszerna, że nie można jej opisać w krótkim artykule. Odsyłam do literatury i artykułów w Internecie.

opr. Wojciech Wika w służbie Maryi

MATEUSZ EWANGELISTA
Wspomnienie liturgiczne 21 września

Mateusz Galilejczyk, którego pracą było pobieranie ceł i podatków w Kafarnaum.
Grzesznik, którym pogardzano, bo pracował na rzecz Rzymian, czyli wysługiwał się okupantom.
Ewangeliści Marek i Łukasz nazywają Mateusza najpierw *Lewi, syn Alfeusza/*Mk 2, 14; Łk 5, 27/, dopiero później w innych miejscach wymieniane jest imię Mateusz, pochodzące z hebrajskiego *Mattajlub Mattanja,* co po polsku oznacza *dar Boga.*
Pierwsze ślady istnienia Mateusza znajdujemy w Kafarnaum,kiedy Chrystus zastaje go w komorze celnej i powołuje na swojego Apostoła. Na wezwanie Chrystusa zostawił wszystko i poszedł za Nim. Nawrócony, zaprosił do swego domu Jezusa, Jego uczniów i swoich przyjaciół: celników i współpracowników. W czasie uczty faryzeusze zarzucili Chrystusowi, że nie przestrzega Prawa.
Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami igrzesznikami? Chrystus wypowiedział znamienne słowa: *Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają... Bo nie przyszedłem powoływać sprawiedliwych,* ale grzeszników. Słowa te przekazał w swojej Ewangelii właśnie św. Mateusz /Mt 9, 12-13/.
Po Wniebowstąpieniu Chrystusa Mateusz przez jakiś czas pozostał w Palestynie. Apostołował dla wyznawców judaizmu oraz dla chrześcijan, którzy nawrócili się z judaizmu. Dla nich też przeznaczył napisaną przez siebie księgę Ewangelii, która uważana jest za pierwszą. Pierwotnie Ewangelia według św. Mateusza była napisana w języku hebrajskim lub aramejskim, ale zachowała się przetłumaczona na język grecki., chociaż nie wiadomo kto i kiedy ją przetłumaczył.
Mateusz przekazał wiele szczegółów z życia i nauki Jezusa, których nie znajdziemy w innych Ewangeliach. Np. rozbudowany tekst Kazania na Górze, przypowieść o dziesięciu pannach. On jeden podał wydarzenie o pokłonie Magów i rzezi niewiniątek, o ucieczce do Egiptu, a także wizję sądu ostatecznego.
Mateusz przebywał też wśród pogan, chociaż Ojcowie Kościoła nie są zgodni co do miejsca jego pobytu. Najbardziej prawdopodobna wydaje się Etiopia, w której jak głoszono stracił życie przez ścięcie. Nie jest to jednak pewne, chociaż umarł jako męczennik. Jego ciało przewieziono do Italii w X w. Znajduje się obecnie w Salerno / Kampania/ w katedrze św. Mateusza.
W ikonografii św. Mateusz przedstawiany jest bądź w postaci młodzieńca, bądź jako siwowłosy, stary mężczyzna. Bywa ubrany w tradycyjną długą, białą suknię apostolską i w tunikę. Bywa także ukazywany w postawie siedzącej, kiedy pisze, u boku z aniołem. Jego atrybutami są: księga i pióro, miecz lub halabarda, postać uskrzydlonego młodzieńca, sakwa z pieniędzmi u stóp, torba podróżna. Tekst oparty o źródła internetowe i Pismo Święte.

Teresa Majtas-Przybecka

MYŚL TYGODNIA

Odnajdźcie Boga, a znajdziecie sens waszego życia.
św. Carlo Acutis

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE
XXV NIEDZIELA ZWYKŁA
21. 09. 2025 R.

Dzisiaj zbiórka ofiar do skarbon na poszkodowanych na KUL i WT UAM w Poznaniu.

Spotkanie rodziców dzieci I Komunijnych 22 września o godz. 18.30 w Sali Domu Parafialnego.

W sobotę 27 września o godz. 17.30 różaniec misyjny, Msza św. o beatyfikację Wandy Błeńskiej, a następnie modlitwa przy jej grobie na naszym cmentarzu.

Rozpoczynamy kolejny cykl Muzycznych Wieczorów w kościele na Nowinie. W najbliższą sobotę, 27 IX, wystąpi Duet Piu Mosso. Serdecznie zapraszamy.

W tym tygodniu Ks. Proboszcz będzie nieobecny w biurze parafialnym.

Po wakacjach wznawiamy działalność biblioteki parafialnej. Można korzystać w czwartki od godz. 17.00 do 18.00 i w niedziele od godziny 10.30 do 12.30. Serdecznie zapraszamy.

Człowiek – obraz Boży

Człowiek nosi w sobie podobieństwo do Boga, ponieważ na obraz Boży został stworzony. W Księdze Rodzajuczytamy: „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznęi kobietę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyściezaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną” (Rdz 1,27-28). Tak więc Księga Rodzaju przypomina nam o naszym podobieństwie do Boga. Jesteśmy podobni do Boga, gdyż możemy kontynuować Jego stwórcze działanie, możemy współpracować z Bogiem poprzez naszą pracę.Będąc odpowiedzialnymi za cały stworzony przez Boga świat, nie powinniśmy go niszczyć, ale udoskonalać i rozwijać. Nie możemy też przy tym zapominać o szczególnym powołaniu człowieka w dziele stworzenia, jakim jest powołanie do rodzicielstwa. Jesteśmy też podobni do Boga, ponieważ On pozwolił nam panować nad pozostałymi istotami żywymi, które również stworzył.Człowiek został więc przez Boga wyróżniony spośród innych stworzeń. Ma godność osoby. Nie jest czymś, ale kimś. „Jest zdolny poznawaćsiebie, panować nad sobą, w sposób dobrowolny dawać siebie oraz tworzyć wspólnotę z innymi osobami. Przez łaskę jest powołany do przymierza ze swoim Stwórcą, do dania Mu odpowiedzi wiary i miłości,jakiej nikt inny nie może za niego dać” (KKK 357). Człowiek został obdarzony przez Boga rozumem, miłością i wolną wolą. Czasami, niestety, człowiek nadużywa swojej wolności. I choć jest w nas pragnienie dobra, to wybieramy zło. To piętno grzechu pierworodnego. Człowiek jest wewnętrznie rozdarty. Jego całe życie to dramatyczna walka między dobrem a złem. Ta walka byłaby dla nas beznadziejna, gdyby nie Chrystus, który przez swoją mękę wyzwolił nas od Szatanai grzechu. Człowiek przez swój grzech zatarł w sobie obrazBoga, ale w Chrystusie może dostąpić jakby ponownego stworzenia, odzyskując w sobie Boży obrazi podobieństwo.Dzięki Chrystusowi obraz Boży, zniekształcony w człowieku przez pierwszy grzech, zostałodnowiony i uszlachetniony (por. KDK 22). Jak to się dzieje? Każdy, kto wierzy w Chrystusa, staje się synem Bożym. To „przybrane synostwo” przemienia człowieka, pozwalając munaśladować Chrystusa i uzdalniając do czynienia dobra oraz osiągnięcia doskonałościw miłości, czyliświętości (por. KKK 1709). W ten sposób możemy najpełniej realizować nasze podobieństwo doBoga i być Jego obrazem.

opr. Edyta Tuczyńska

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU
www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110
REDAKCJA: ***Naczelny:*** ks. Bartosz Rojna; ***Zastępca naczelnego:***Martyna Rajch; ***Redakcja:*** Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, Ewa Baran **Współpraca:** ks. kan. Tomasz Morasz, **Adres redakcji:** ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,
e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.
Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.